

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

**XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per
Descripció ---- XVI Intersocial**

12 de Març de 1989

**Santuari del Remei – Fonts del Glorieta –
L' Aixàviga – Serra del Pou – La Vall de
Micanyo – Montravà – El Remei**

Comarca: Alt Camp

A.E. TALAIA
BIBLIOTECA
ARXIU

agrupació
excursionista

TALAIA

Vilanova i la Geltrú
Dia 12 de Març 89

XVI MARXA d'Orientació per Descripció

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca: ALT CAMP

Sortida: Santuari del Remei (Alcover)

Per a inscripcions:

Comerç, 4 - Tel. 93-8931257 de 7 a 9 del vespre

NO HI MANQUEU!!

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

Agrupació
Excursionista
TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ

12 de Març de 1989

XVI Marxa d'Orientació per Descripció

XXXI Marxa Social

COMARCA: ALT CAMP

Per a més informació, carrer Comerç n.º 4 - Telèfon 893 12 57

T. G. VILASECA - Vilanova i la Geltrú

Agrupació
Excursionista
TALAIA

VILANOVA I LA GELTRU

12 de Març de 1989

**XVI Marxa d'Orientació
per Descripció**

XXXI Marxa Social

COMARCA: ALT CAMP

Per a més informació, carrer Comerç n.º 4 - Telèfon 893 12 57

Agrupació Excursionista Talaia

Carrer Comerç, 4
Tel. 93 - 893 12 57
VILANOVA I LA GELTRU

12 DE MARÇ DE 1989

XVI Marxa d'Orientació per Descripció

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca: ALT CAMP

R E G L A M E N T

REGLAMENT

ORGANITZACIÓ

L'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA organitza la XVI Marxa d'Orientació per Descripció i XXXI Marxa Social.

INSCRIPCIONS

Podran participar a la Marxa tots els afiliats a entitats federades que posseeixin la llicència federativa vigent, a partir dels 12 anys d'edat. Les inscripcions dels equips, constituïts per dues persones representants de la mateixa entitat, es podran efectuar a l'A.E. Talaia, carrer del Comerç n° 4, del dia 28 de febrer al 10 de març, de les 20 a les 22 h.

Hi podran participar també els socis de l'entitat que no hagin pres part a la Comissió organitzadora.

El sorteig per establir l'ordre de sortida dels equips tindrà lloc a l'A.E. Talaia, el dia 11 de març de 1989 a les 20 h. en presència dels delegats d'entitats excursionistes que vulguin assistir-hi.

SORTIDA

Es donarà a SANTUARI DEL REMEI, proper a la vila d'ALCOVER. Es començarà a donar la sortida dels equips a les 8 h. Tot equip que es presenti en retard serà inclòs al grup d'equips que determini l'organització.

EQUIPS

Tots els marxadors hauran de dur motxilla i el distintiu d'identificació que li correspongui. Un cop formalitzada la inscripció, només podrà canviar-se un component de l'equip abans de la seva sortida i prèvia comunicació a l'organització i acceptació per part d'aquesta.

Cada entitat participant nomenarà un delegat, el qual serà l'única persona facultada per tractar amb l'organització.

DOCUMENTACIÓ

El dia 11 de març a les 20 h. es lliurarà als delegats de cada entitat la documentació i els distintius d'identificació corresponents a llurs equips. També es pot recollir a la sortida. La documentació consistirà:

1. En els fulls descriptius per anar de la sortida al primer control. En aquest control es donaran els fulls per anar al següent i així successivament.
2. Els fulls de ruta per anotar el pas pels controls.
3. Els reglaments.

En els fulls descriptius ja s'indica el temps de parada en els controls i les mitjanes a seguir en cada tram, així com també si hi ha aigua o no.

PARADES

Per al descans dels marxadors es concediran quatre parades obligatòries. Les quatre parades són a raó de:

- Una parada de 30 minuts.
- Tres parades de 10 minuts.

A tots els controls sense neutralització es concedeix un minut de neutralització per compensar la pèrdua de temps en la marcada d'horaris.

En cap cas es concediran neutralitzacions extraordinàries de caràcter particular: si calia per la bona marxa de l'Organització, l'entitat organitzadora es reserva el dret d'alterar les ja previstes.

CONTROLS

Hi haurà uns controls per anotar l'hora de pas dels equips. A més de la sortida i de l'arribada hi haurà uns controls que estaran descrits en el full corresponent, i d'altres l'emplaçament dels quals no es donarà a conèixer fins que sigui acabada la prova.

Els controls donaran l'hora a minut vençut.

No s'anotará l'hora a l'equip que no estigui complet.

Els controls es tancaran transcorreguts 30 minuts des de l'hora en què l'Organització ha calculat que ha de passar-hi el darrer equip.

PENALITZACIONS

Cada minut d'avançament o de retard entre l'horari efectuat per l'equip i l'oficial es penalitzarà de la forma següent:

Arribada i controls de neutralització 1 punt

Controls de pas: 10 punts cada control o més.

PUNTUACIÓ

La puntuació de cada equip resultarà de la suma de les penalitzacions descrites a l'apartat anterior.

DESQUALIFICACIONS

Sera motiu de desqualificació:

1. Efectuar anotacions esmenes al full de ruta, que desvirtuin la seva finalitat.
2. Alterar la composició de l'equip durant la marxa.
3. No passar per tots els controls segons l'ordre establert per l'organització.
4. Efectuar el recorregut de la Marxa, total o parcial, abans de la sortida oficial de l'equip.
5. L'equip que canviï de lloc o amagui les marques existents en el recorregut de la Marxa.
6. No portar motxilla durant tot o part del recorregut.
7. Portar objectes sorollosos que puguin molestar els altres participants.
8. L'equip que desvirtui l'esperit de l'excursionisme, ja sigui per la seva vestimenta, de paraula o d'obra.
9. Endarrerir-se més de 30 minuts en relació a l'horari oficial, en qualsevol dels controls.

CLASSIFICACIÓ

Hi haurà dues classificacions: una de general per equips, i una altra per entitats. Aquesta darrera només les entitats forànies.

La classificació general s'establirà pel total de punts carregats a cada equip, i de menor a major.

En cas d'empat classificarà millor:

1. L'equip amb major nombre de controls realitzats amb el temps exacte.
2. L'equip que tingui més aproximacions d'un minut.
3. L'equip que, seguint el criteri exposat als dos apartats anteriors, tingui més diferències de 2, de 3, etc... minuts.

Per la classificació per entitats es totalitzaran els punts aconseguits pels seus tres equips millor classificats. El criteri de classificació serà el mateix de la classificació general per equips.

JURAT DE SORTIDA I D'ARRIBADA

Aquest Jurat serà convocat abans de sortir el primer equip participant, i al final de la prova. Estarà compost per:

Dos membres del Comitè Català de Marxes -Dos membres de l'entitat organitzadora- Un representant de l'entitat amb més equips inscrits.

Aquest jurat podrà decidir sobre qualsevol contratemps que pugui esdevenir a la sortida o a l'arribada. I davant de la possibilitat de suspendre la prova, convocarà obligatòriament una reunió de delegats de les entitats participants, ja sigui per decisió del propi Jurat o bé a petició de l'entitat organitzadora.

JURAT CLASSIFICADOR

El compondran el President i dos membres del Comitè Català de Marxes, tres membres de l'entitat organitzadora i el delegat de cada una de les entitats participants. El Jurat classificador es reunirà el dia 8 d'abril al local de l'A.E. Talaia, a les 20 hores, per jutjar les reclamacions que s'hagin efectuat.

En cas d'empat en les votacions que puguin tenir lloc, el vot que haurà otorgat el President del Comitè Català de Marxes, o representants per ell anomenats, es considerarà determinant.

L'entitat organitzadora trametrà a cada entitat participant, dintre dels set dies següents a la reunió del Jurat classificador, la puntuació provisional de llurs equips. Les reclamacions sobre aquesta provisional seran ateses fins el dia 22 d'abril.

HORARI OFICIAL

Serà fet públic 10 minuts després de l'arribada del darrer equip: un cop comunicat no serà admesa cap reclamació sobre l'horari de pas pels controls.

RECLAMACIONS

A l'arribada hi haurà un llibre de reclamacions a disposició dels equips.

DISPOSICIONS FINALS

El mal temps no serà obstacle per la celebració de la prova, la qual no obstant podrà ésser alterada per l'Organització i suspesa per acord dels delegats de les entitats participants convocats pel Jurat de Sortida.

La Mutualitat General Esportiva cobreix als participants d'aquesta Marxa, posseïdors de la llicència federativa vigent, dels riscos d'accident, de les responsabilitats econòmiques pels danys causats a terceres persones no esportives i en la quantia que assenyalava l'article 42 de la dita 'Mutualitat'.

Qualsevol cas no previst en aquest reglament serà resolt segons pertorqui pel Jurat de sortida, el classificador o el Comitè Català de Marxes.

El present reglament ha estat aprovat pel Comitè Català de Marxes i establert d'acord amb les normes vigents de la FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA.

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRU-FEBRER 1989

XVI Marxa d'Orientació per Descripció

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca

Alt Camp

Santuari del Remei - Fonts del Glorieta

L'Aixàviga - Serra del Pou

La Vall de Micanyo - Montravà - El Remei

12 DE MARÇ DE 1989

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAIA

VILANOVA I LA GELTRÚ

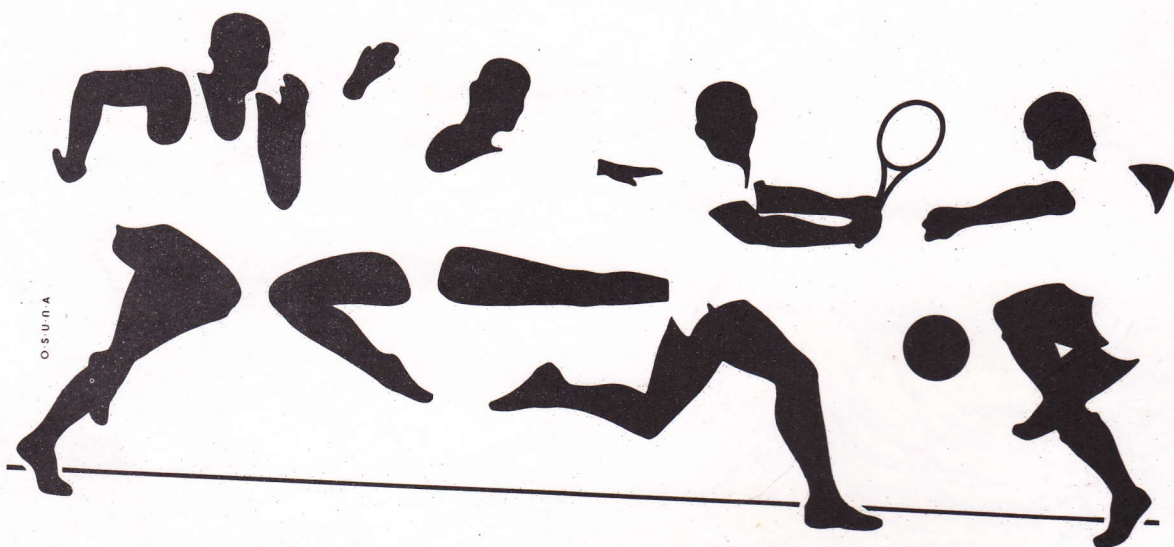

ESCALA 1: 25 000

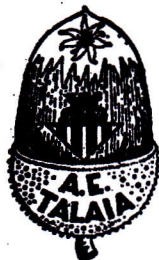
AUTOR: ANTONI SAGARRA I MAS (nº 29) 12.3.1989

**El millor
esport és
el teu.
Practica'l!**

Caixa Penedès

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

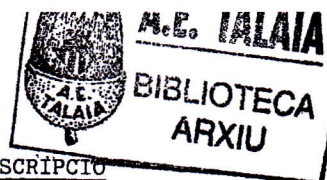
A.E. TALAIA

XVI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca de l'Alt Camp

12 de març de 1989

DE LA SORTIDA AL CONTROL A

La Marxa comença davant d'una ermita en una placeta amb balconada que ofereix una esplèndida panoràmica de cara a llevant.

Deixem a la dreta els menjadors d'un restaurant i una branca de pista, que puja. Nosaltres hem de seguir una pista planera.

La pista descriu un revolt per vorejar la capçalera d'un fondal. A la dreta deixem les restes d'un suport de corriola de fusta clavades a terra. A l'esquerra tenim unes altes cingleres.

A la dreta deixem una pista que puja; després, a l'esquerra, deixem també l'entrada a un camí particular i seguim endavant per una pista que comença ascendent per fer-se aviat planera.

Davant nostre, encara que llunyà, divISEM un turonet amb edificacions; a la part oposada de la vall hi ha un caseriu.

A l'esquerra veurem una gran edificació amb múltiples finestretes pròpies dels molins paperers; també veiem un caminot herbós que sembla que s'hi dirigeix, el deixem i seguim planejant per la pista, que va retombant.

Per damunt nostre, a la dreta, veiem uns grans penyals de roca. Passem pel costat d'un transformador enlairat. A l'esquerra deixem una portella d'aigua i per dessota veiem unes edificacions.

Al davant tenim una cinglera trencada per un gros trau, i més a la dreta, molt enlairat, un poble encastellat i la seva església.

Deixem un camí a la dreta i immediatament una clariana d'on en surt un altre. Al cap de poc, a l'esquerra, veiem un rec; el travessem. La pista transcorre per una zona de bosc, davalla una mica i retomba.

Per aquest tram anem trobant marques grogues i moradenques que no són les pròpies de l'entitat organitzadora.

Comencem a sentir la remor d'un curs d'aigua proper. Arribem a una cruïlla de camins amb un pal indicador d'Alcover i camí privat. Nosaltres agafarem el que baixa, a la dreta.

Travessem el riu a gual i agafem un camí per la seva dreta, que és pujador. La pista continua essent força ampla.

Ara es destaca molt més clarament el poble encastellat que havíem vist abans. A la banda esquerra, hi tenim avellaners i a la dreta, el curs del riu que acabem de travessar.

Més endavant, deixem un viarany que baixa a un gorg del riu, on veiem un petit saltant. A l'esquerra i dreta deixem dos tancats amb cadena, la primera certament original.

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

El camí transcorre ara per l'obaga; a la part oposada, veiem més d'una casa deshabitada.

Descrivim un marcat revolt i immediatament trobem una porta que hem de salvar pel costat dret. Veiem una altra porta, aquesta sense cadena, i deixem un camí a la dreta.

Passem entremig de camps d'avellaners, i després pel costat de les restes d'un corral i una bassa que tenim a la dreta. Més endavant deixem un roure de notables proporcions i un camí herbós que puja, tots dos a l'esquerra.

La pista puja molt suaument i després baixa. A través de la vegetació s'entreveu l'engorjat d'on prové el remoreig de l'aigua del saltant. El camí torna a ascendir. En deixem un que puja encara més, a l'esquerra, en direcció oposada.

Més endavant la pista planeja. A la dreta deixem una porta de ferro, que entra en un camí privat. A les altures, a la part oposada del camí, podem observar uns penyots que prenen formes capricioses. El camí torna a pujar una miqueta.

Deixarem, novament a la dreta, la porta del tancat d'una pista de tennis i un camí, al costat d'una filferrada.

Més endavant el camí es bifurca; deixem la branca esquerra, que puja, i seguim la dreta, que ara és planera.

A l'altra part del riu veiem un gran masia de diversos cossos, que sembla deshabitada. El camí s'estreny i esdevé una mica més descuat; passem entre vegetació. Molt aviat es torna a aclarir.

A la dreta veiem una petita clariana amb pedres al mig per fer una fogaina. A l'altra banda tenim unes edificacions; totes semblen deshabitades.

El camí torna a formar una altra clariana; a la seva esquerra veiem altra vegada unes fustes clavades a terra com les d'abans, i també un camí; el deixem i seguim endavant.

Travessem el riu a guàrdia, que normalment es fa per damunt d'un tauló (quan els aiguats no se l'emporten). Un cop travessat, el camí fa un petit revolt i puja. És un camí de bast més estret i pedregós. Bifurca; agafem la dreta; deixem momentàniament els senyals grocs i morats que havíem trobat fins ara.

Hem deixat darrere nostre un altre corriol. Arribem al costat de les restes d'un antic molí; anem resseguint les seves parets per uns graons de pedra fins arribar a dalt, al costat d'un aqüeducte. Passem per sota d'una de les seves arcades i descendim per un corriol. Davant d'un pelat tronc d'arbre, ens desviem cap a l'esquerra pel mateix senderó.

Arribem així a una petita placeta on hi ha situat el CONTROL A.

En aquest punt podem admirar la magnífica cascada que ens queda a prop. Per anar-hi tenim dos corriols: el de l'esquerra, que baixa, al costat de la lletra B, i un altre a dalt, al costat de la lletra A, que dona sobre la cascada.

De la Sortida al Control A: 4,892 km/h

Descans: 30 minuts

No hi ha aigua potable.

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

A.E.TALAIA

XVI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIO

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca de l'Alt Camp

12 de març de 1989

DEL CONTROL A AL CONTROL D

Sortim del Control A i refem el camí fins a l'aqüeducte.

Deixem el molí i l'escala a la dreta i seguim un corriol, a l'esquerra, que passa pel costat de dos arbres; el corriol és força pujador i pedregós. Deixem un senderó a l'esquerra. Tornem a trobar els senyals grocs i morats que s'aniran alternant amb els propis de l'entitat organitzadora. Anem pujant entremig de bosc de pins.

Aviat arribem a una bifurcació; deixem la branca dreta, que s'enfila, i anem per l'esquerra, que sembla més suau. Més amunt passem pel costat d'unes pilastres que formaven part de l'aqüeducte que hem vist abans.

Planegem una estona per un corriol envoltat de vegetació. La part esquerra és acinglerada. El sender es fa força pujador. En un revolt el camí s'aclareix una mica i si ens girem d'esquena podem admirar una fondalada magnífica.

Anem guanyant alçada fins arribar a un marge; hi passem pel damunt. El camí esdevé més planer i després continua ascendint més suaument per sobre d'un empedrat.

Passem completament a ran de la cinglera, que tenim a l'esquerra. El camí ens condueix al mateix trauc de la cinglera que havíem vist abans. Prop d'uns blocs de pedra, deixem a l'esquerra un senderó que davalla, després, també a l'esquerra, un altre que se'ns ajunta.

Arribem al costat d'una antiga torre que donava suport a l'aqüeducte; més amunt en veurem una altra més llarga, que és la darrera.

Deixem a l'esquerra un viarany que va dret a una roca fortament erosionada. Continuem pujant corriol amunt. Prop de l'última torre que dèiem, hi veiem una coveta.

El camí va fent ziga-zagues per sòl empedrat. A banda i banda tenim grans blocs de pedra. A l'esquerra ens queda una altra cova. Davant nostre tenim ara la retallada silueta de la cinglera.

Passem per damunt d'un rec i trobem a l'esquerra una gran bassa. Deixarem un senderó esborradís a la dreta. Arribem a un pla.

Davant d'un corriollet que tenim a l'esquerra, podem distingir, a la part oposada del fondal, un gran espadat amb una pedra molt original que sembla talment la cara d'un indi.

Deixem aquest corriollet a l'esquerra i continuem planejant. Més endavant ens ve un altre corriol, també a l'esquerra, fortament baixador, que agafarem per anar a veure unes fonts.

Continuarem pel mateix camí d'abans, empedrat i ascendent. Arribem a sobre mateix d'un acinglerat mirador per damunt les fonts que hem pogut veure fa uns moments.

Segueix un tram esgraonat que creua el trauc entre cingleres que havíem esmentat abans. Ens anem apropant fins a tocar les parets de la cinglera que tenim a la dreta. Més endavant, el camí es bifurca i girem sobtadament a la dreta.

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

Arribats a un pla, i davant d'una altra bifurcació, agafarem el trencall de l'esquerra, que és planer i de terra, retomba i torna al camí empedrat d'abans, que fa giragonses.

Arribem a una nova bifurcació i agafem la branca esquerra. De seguida fem cap a un pla, empedrat, on s'obre una àmplia panoràmica. A la dreta deixarem un corriol pujador; nosaltres seguim recte, per uns rocallsos.

Davant nostre, sota les cingleres, veiem un caseriu i un mas. A l'esquerra tenim la fondalada amb la riera que fa ziga-zagues i amb grans rocs de formes originals. A la dreta veiem una clotada d'aigua amb unes canyes, i més endavant passem pel costat d'unes roques abalmades.

Desemboquem a una ampla pista, que agafarem en sentit descendent, cap a l'esquerra. Travessem una branca de la riera, que normalment és seca, i deixem un corriol herbós a la dreta.

Més amunt el camí es divideix; deixem les marques grogues i moradenques i desviem cap a la dreta, tot vorejant un marge de pedra. El camí és flanquejat d'espesses boixedes.

A la dreta tenim una vista de marges i feixes amb plantació d'arbres fruiters, i per damunt d'aquests sobresurt el campanar que hem vist abans.

Abans d'arribar al costat d'un molí ensorrat, tornem a creuar la riera. A l'esquerra es forma un gorg al costat del qual hi ha una paret abalmada. Aquesta riera, en l'època de preparació de la marxa, l'hem trobada completament gelada.

Seguim un corriol herbós que alterna amb rocallsos. A l'esquerra, a l'altra banda de la riera, hi ha un pou de glaç amb forma de torre.

Arribem al costat d'una casa. Anem a passar entremig de les edificacions. A l'esquerra ens queda un magnífic portal adovellat.

Anem seguint un camí ample, amb marges de pedra. A dreta i esquerra tenim camps de fruiters i a la llunyania el poble encastellat. També veiem una bassa d'aigua. Saltem una cadena i agafem un camí en direcció a l'esquerra. Veiem una altra bassa, a l'esquerra.

Deixem un ample camí a la dreta, que porta a un caseriu, i travessem una ampla rasa. Darrere el caseriu, llunyana, es destaca una cinglera amb dos forats. Deixem un camí herbós que puja a uns camps.

Travessem un camí que per la banda dreta puja i per l'esquerra planeja entremig d'uns camps. A l'esquerra deixem una caseta. El camí fa una doble girada. També a l'esquerra trobem un altre dipòsit, aquest rodó.

Deixem a l'esquerra un camí que va a un caseriu proper. Tot seguit fem cap a una carretera enquitranada, que seguirem cap a l'esquerra. A la dreta veiem un rètol indicador.

Travessem un pont. Agafem un trencall de la carretera, a l'esquerra, que ens porta al caseriu. De seguida el deixem i seguim una bifurcació, a la dreta, que transcorre per un rocalls, entrant així directament al caseriu.

Arribem a una placeta on trobarem el CONTROL D.

.....
Del Control A al Control B: 2,603 km/h

Del Control B al Control C: 3,428 km/h

Del Control C al Control D: 4,908 km/h

Descans: 10 minuts

Hi ha aigua en una font propera, sortint de la placeta i seguint carreró avall.

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

A.E. TALAIA

XVI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca de l'Alt Camp

12 de març de 1989

DEL CONTROL D AL CONTROL F

Sortim del costat de la font.

Anem en direcció a un camí barrat per una cadena, que saltarem, després d'haver travessat una riera seca.

A l'esquerra, deixem un camí que mena al costat d'un ruïnós molí i un corriolet que puja. Seguim un camí ample, carreter, que puja lleugerament. A la dreta, tenim camps conreats; a l'esquerra, un rocallís inclinat.

L'ample camí fa un revolt, al mateix temps deixem l'inici d'un viarany a l'esquerra. Tot seguit deixem un ample camí carreter a la dreta, i gairebé immediatament agafem un corriolet, a la dreta, que puja i és pedregós; als pocs metres es bifurca i agafem la branca dreta. A mà dreta tenim un rasot.

El sender transcorre entremig del bosc. Trobem una altra bifurcació i agafem ara el trencall esquerre, menys fressat. Caldrà parar esment en els senyals ja que el senderó és bastant confús i té múltiples corriols subsidiaris.

Saltem damunt d'un marge de pedra. Seguim recte. El camí es fa més marcat i ample i torna a bifurcar-se; prenem la branca dreta, que continua essent pujadora. Per l'esquerra se'ns ajunta un altre corriol.

Seguim una bona estona, sempre amunt. A la dreta deixarem un caminet que va a una carbonera.

Desemboquem a un ample camí i girem a la dreta. Continuem pujant. Arribem a una placeta enmig del bosc; al centre hi ha un pi.

Deixem aquesta placeta i agafem la pista situada més a l'esquerra. De seguida deixem un camí herbós a l'esquerra. Trobarem d'altres corriols poc fressats a dreta i esquerra; nosaltres anem seguint una bona estona la pista, que és ampla i ascendent.

Al cap d'un cert temps, la pista descriu un retomb a la dreta i poc després forma una clariana. Seguim endavant. A l'esquerra veiem l'inici d'un camí i al seu costat una fita; a la dreta, una clariana i les pedres d'una cabana enrunada.

Més endavant arribem a una gran clariana, girem cap a la dreta i anem a passar a frec d'un pou i jonqueres, que ens queden a la dreta.

Arribem al final de la clariana on es troba una zona roquera sobre la qual travessarem, i seguirem un corriolet descendent.

Fem cap a un esplèndid mirador natural, damunt d'uns grans blocs de pedra, on hi ha un rètol indicador del lloc. Un punt excellent per admirar la dilatada panoràmica que se'ns obre davant nostre i que, en dies clars, abasta fins a la costa.

Hem arribat així al CONTROL F.

Del Control D al Control E: 3,192 km/h

Del Control E al Control F: 4,586 km/h

Descans: 10 minuts

No hi ha aigua.

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

A.E. TALAIA

XVI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca de l'Alt Camp

12 de març de 1989

DEL CONTROL F AL CONTROL H

Situats de cara al mirador, baixarem per un corriol d'accentuat pendent cap a l'esquerra.

Arribem a una petita clariana; un caminet cap a l'esquerra ens portaria a una carbonera, nosaltres el deixarem i continuarem baixant, ara ja no tan sobtadament i tot fent giragonses; anem en direcció a uns cingles que tenim al davant, molt avall.

Travessem una altra petita plana carbonera. Més endavant fem cap a una pista, que seguirem cap a la dreta. Al cap d'uns quants metres, i quan la pista inicia un revolt cap a la dreta i es fa lleugerament pujadora, la deixem i agafem un embrossat viarany que surt a l'esquerra, que va retombant per entremig del bosc.

Arribem a una zona de brancatge caigut, on es forma una clariana; aquí ens desviarem cap a la dreta.

Fem cap a una altra clariana i enllacem amb un camí transversal, el seguim cap a l'esquerra. A l'inici és una mica embrossat, esdevé ample, davalla lleugerament i es va aclarint.

Sortim a una placeta de llenyataire, on veurem uns passos barrats. Agafarem un corriol, a la dreta, que continua essent baixador. A la dreta del camí veiem una clariana amb un cercle de pedres.

Enllacem amb una altra placeta; aquí agafem un camí transversal en direcció a l'esquerra; és una pista ampla, que baixa bastant fortament.

Al cap d'uns moments anem a sortir a una altra pista i aquesta la seguim en direcció a la dreta. Per l'esquerra se'ns n'ajunta una altra. El camí va fent suaus ondulacions de pujada i baixada.

Travessem una altra plaça de llenyataire. Des d'aquest punt podem veure a la dreta, damunt nostre, el mirador on ens hem abocat fa una estona.

El camí-pista va planejant un bon tros. Per l'esquerra se'ns uneix una pista. El paisatge s'eixampla considerablement. Ara podem veure, a l'esquerra, dalt d'un turonet, un poble amb el seu castell i església.

A l'esquerra del camí, veiem un gran penyot aïllat i les ruïnes d'una casa.

Se'ns ajunten altres pistes, primer a la dreta i al cap d'una estona a l'esquerra. També ens quedem al costat dret uns marges de pedra.

Després, ja més endavant, trobarem una altra pista, a l'esquerra, descendent i pedregosa, que haurem d'agafar; de seguida descriu un revolt entorn d'uns blocs de pedra verticals.

A la nostra esquerra tenim una magnífica i pintoresca fondalada de pins. A la dreta del camí, veurem blocs de pedra que prenen curioses formes de visera o tau-la. La pista és pedregosa i baixa bastant fort.

Veiem, sempre a la dreta, uns blocs de pedra estratificats i una balma-refugi.

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

La pista descriu un marcat revolt a l'esquerra i baixa encara fortament una estona. A l'esquerra del camí veiem una sorgència d'aigua amb bassiol.

Quan la pista comença a planejar, trobem una bifurcació; agafem el trencall esquerre, que també és descendent, després planeja i alterna amb pujades lleugeres.

Quan la pista torna a planejar, trobarem un senderó, fortament descendent, a la dreta, que haurem d'agafar. Està convenientment senyalitzat. Aquest sector és un xic perdedor pel que caldrà estar atent als senyals.

A l'esquerra veiem una gran pedra i a la dreta una cova amb un marge de protecció al davant, que delata un antic habitacle. Més endavant passarem per sota d'aquesta pedra.

Anem davallant per la fondalada. Arribem al costat mateix d'una paret rocosa que ens queda a la dreta, és d'arenisca vermella.

Passem el riu a gual per damunt d'una passera de pedres.

Entrem en un bosc d'espessa vegetació. Anem seguint paral·lels al riu, que ens queda a l'esquerra.

Passem per una zona fangosa on es veuen senyals d'haver-s'hi revolcat els senglars. De tant en tant hem de saltar unes feixes.

Travessem un corriol i seguim amunt. El camí transcorre una estona entremig d'una pregonia boscosa. Passem per sota d'un robust tronc que ens barra el pas. Ens acostem al nivell del riu i després tornem a enlairar-nos mitjançant estrets viarans.

Arribem davant d'uns blocs de pedra que formen com un estret; hi passem pel mig. El camí es va aclarint sensiblement i sortim a camp obert.

Travessem un rasot i passem per damunt d'un rocallís. Deixem un marcat corriol a l'esquerra; el que anem seguint puja lleugerament fins arribar al costat d'una font. Aquí trobem el Control H.

.....

Del Control F al Control G: 4,105 km/h
Del Control G al Control H: 3,460 km/h.
Descans: 10 minuts
Hi ha aigua.

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

A.E. TALAIA

XVI MARXA D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca de l'Alt Camp

12 de març de 1989

DEL CONTROL H A L'ARRIBADA

Sortim del costat de la font i seguim un ample camí herbós, que baixa suaument fins que travessem el riu a gual, quedant-nos ara a la dreta.

Més endavant ens queda a la dreta un camp d'avellaners; passem entremig de dues pedres. A la dreta, a l'altra banda del riu, veiem unes altes cingleres.

Per l'esquerra se'ns ajunta una pista; després hi veurem una tauleta i seients de fusta. A la dreta, ens queda una bassa voltada de joncs.

Més endavant deixem un camí que s'inicia a l'esquerra, barrat amb una cadena. Nosaltres seguim per la dreta, per la pista que és força ampla.

Per la dreta se'ns uneix un camí herbós. La pista descriu una ampla girada cap a la dreta. Més endavant fa un doble revolt baixador. Immediatament després deixem aquesta pista i n'agafem una altra, que surt a la dreta, i que s'endinsa en el bosc i també baixa.

Arribem a una plana herbosa, deixem un corriol una mica confús a la dreta i seguim el més ample, a l'esquerra.

La vall s'ha eixamplat considerablement. Al davant nostre veiem una casa propera i dues més llunyanes.

Tornem a enllaçar amb la mateixa pista d'abans i ara la seguim cap a la dreta, passant entremig de camps d'arbres fruiters.

A l'esquerra tenim un marge de pedra; passem un rasot i, gairebé immediatament deixem el camí i en seguim un altre, a la dreta, en direcció contrària; anem arran dels arbres fruiters.

El camí fa un giravolt entremig del camp d'avellaners i passa a frec d'un safareig i una casa; la voregem fins arribar al costat d'una taula de pedra i uns bancs de fusta.

Seguim el camí pel mig del camp d'avellaners. A l'esquerra, un gran dipòsit d'aigua. En arribar al costat d'un pi sortim a la pista, que seguirem recte.

Més endavant veiem una bassa. A l'esquerra deixem un camí que va cap a uns camps. A la dreta, se'ns ajunta un camí barrat amb una cadena.

La pista descriu alguns revolts i entra en un sector on veiem un seguit de xiprers a banda i banda del camí. A sota, a mà dreta, ens queda una casa voltada de diversitat d'arbres.

Al cap d'una estona, la pista descriu un revolt, deixant-ne una altra de pujadora, a l'esquerra. Anem paral·lels a un rasot. Davallem.

A la dreta deixem un camí barrat que porta a la masia esmentada.

Arribem al costat d'un caseriu on veiem dues torres bessones, una de sencera i l'altra ruïnosa. Després passem pel costat de les edificacions.

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

A la dreta tenim una barana i una renglera de plàtans escapçats. A l'esquerra ens queda una capelleta de caire modern amb campanar de cadireta.

Davant nostre tenim tres molins a diferent nivell per aprofitar la força impulsora de l'aigua.

Travessem per darrera vegada el riu a través d'unes passeres elevades. Les aigües són les mateixes que hem vist néixer a la seva capçalera una estona després d'haver iniciat la marxa.

Un cop travessat el riu, el camí ens porta immediatament al costat del molí inferior. Passem per sota de l'arcada-aqüeducte.

Travessem un rec d'aigua. Ens ve un camí per l'esquerra i veiem a la cruïlla un rètol indicador. A sota veiem una casa voltada d'avellaners i una palmera que hi destaca.

Al cap d'una estona, deixem la pista i agafem una branca, a l'esquerra, pujadora i embrossada, que poc després es converteix en corriolet; aquest va ascendint fins arribar a unes feixes.

Deixem una pista a la dreta i seguim un camí de carro bastant degradat. Passem entremig d'uns avellaners i després pel mig de bosc i gatoses.

Travessem un altre rec. Continuem ascendint lleugerament.

Desemboquem a una pista, que és la mateixa que hem seguit el matí en iniciar la cursa, i l'agafem ara en sentit contrari del que havíem fet, cap a la dreta.

Al fons, a la dreta, podem veure una població propera.

El camí ens porta finalment al davant de l'ermita on es dóna per acabada la marxa.

.....

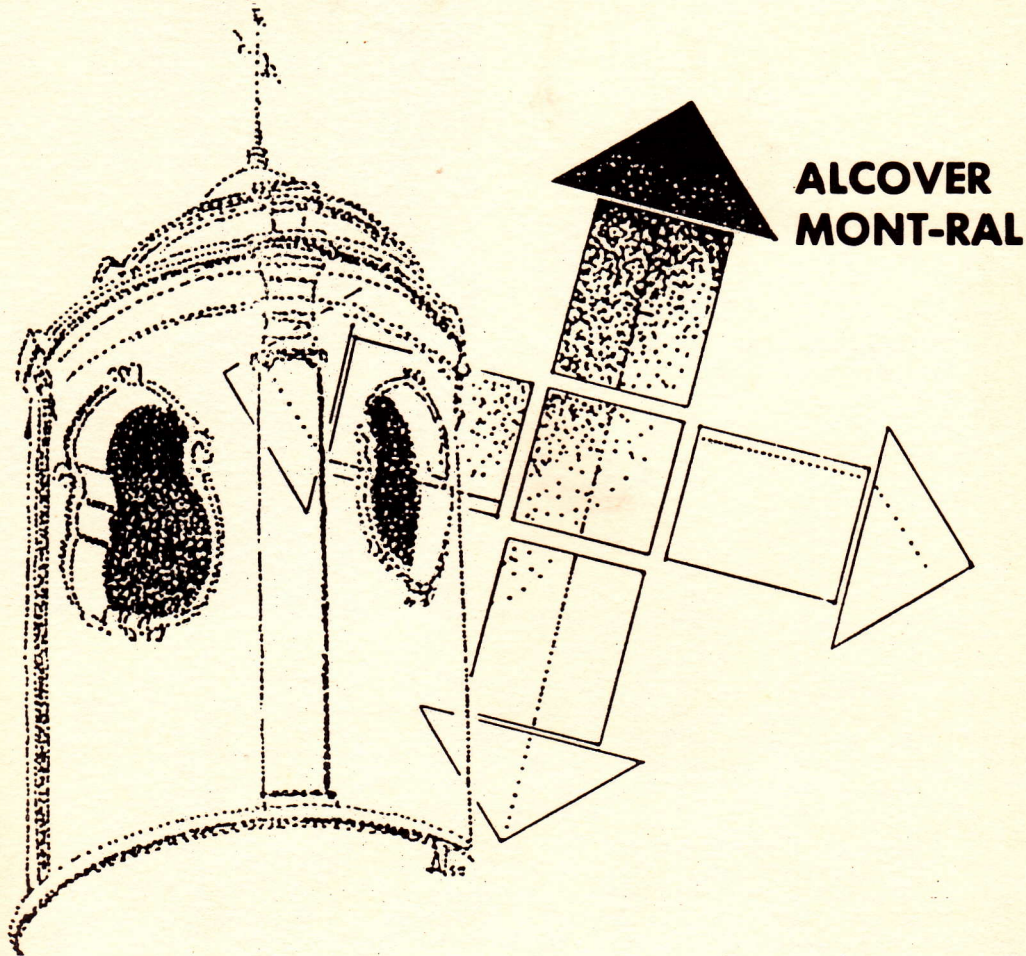
Del Control H al Control I: 4,866 km/h
Del Control I a l'Arribada: 4,897 km/h

**agrupació
excursionista
TALAIA**

CARRER COMERÇ N.º 4 - TEL. 8931257
VILANOVA I LA GELTRÚ - EL GARRAF

ALT CAMP

**ALCOVER
MONT-RAL**

relat complementari

**XVI MARXA D'ORIENTACIÓ
PER DESCRIPCIÓ**

(xxxii marxa social)

12 DE MARÇ DEL 1989

Alcover

*D'atzur, un mig vol abaixat
d'or (escut emprat el 1611).*

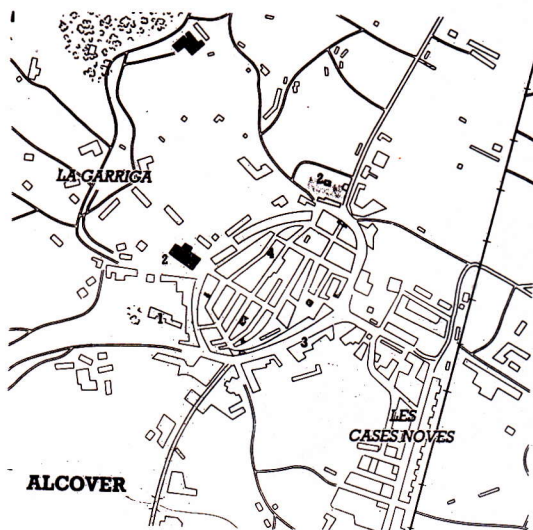
*Escut
d'Alcover*

Portalada i torrero d'Alcover

Alcover és una vila de l'Alt Camp situada a l'extrem occidental d'aquesta comarca, en els límits amb les del Baix Camp i Tarragonès. Té una extensió de 46,28 km² i el 1981 comptava amb 3425 habitants amb tendència a augmentar. A més del nucli principal, el terme comprèn els agregats de les Cases del Burguet i la Plana i Samuntà, dos petits municipis que foren annexionats el 1833.

El nucli antic de la vila, situada a 245 m alt, queda encerclat dins d'un vial de ronda ovalat que delata el traçat de les antigues muralles del segle XIV. Hi havia diverses torres, de les quals se'n conserven encara quatre, com també dues portalades. L'església Vella o de la Sang és un interessant exemplar del romànic del segle XII, bastit amb carreus de sauló vermell i amb decoració escultòrica a l'interior absidial. Declarada monument històric-artístic el 1931, sofrí greus desperfectes el 1936 i es troba actualment mig esfondrada. La tradició popular vol que molt antigament fos una mesquita àrab, i amb aquest nom se la sol designar. L'església Nova o de l'Asumpció fou edificada entre 1578 i 1630. El campanar inicial caigué el 1795 i la torre del que l'havia de substituir ha quedat inacabada, passant per aquest fet a nodrir el catàleg d'obres inconcluses que solen citar-se quan un treball s'allarga amb excés.

La situació del poble prop de dos importants cursos d'aigua, el Francolí i la Glorieta, han creat una antiga tradició molinera, cerealista i paperera, conservant-se les restes de vuit molins a les ribes de la Glorieta i un al Francolí. Alguns els veurem en el recorregut a realitzar.

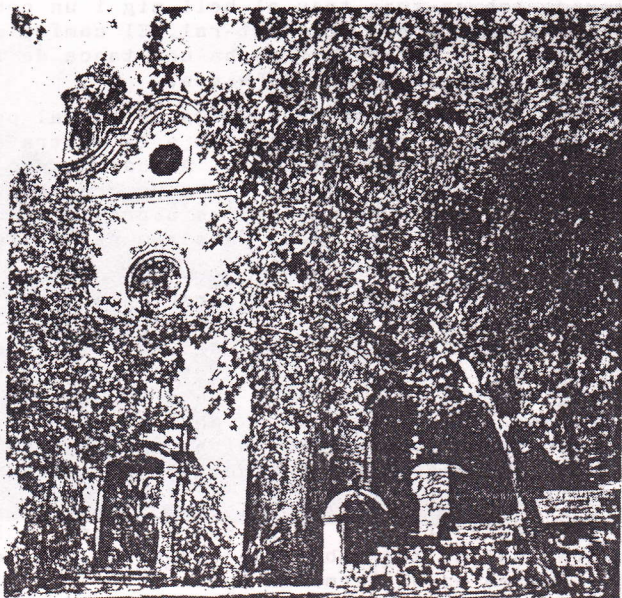
Pla d'Alcover

L'agricultura és un element important en l'economia del municipi, amb tendència a incrementar les zones de regadiu. La indústria, de llarga tradició dins el terme, ha tingut a partir dels anys cinquanta un gran desenvolupament. La tradicional fabricació d'espardenyes, farina, paper, sacs i ceràmica, s'ha vist substituïda per les pedreres i material de la construcció: pedra d'Alcover, poliment i talla de marbre, pedra saulonera o refractària i mosaics. Per altra part hi ha indústries de pinsos, tèxtil i gèneres de punt, construccions metàl·liques, també nombroses granges avícoles, porcines i bovines; construcció de mobles i caixes d'embalatge,

químic, paper, olis, etc. El 1971 es comptabilitzaven 34 empreses industrials i 7 tallers d'automòbils i empreses de construcció.

La superfície del terme és gairebé simètricament dividida en dues meitats, la plana, amb una altitud entre els 130 i els 300 m, formada per sediments quaternaris que donen vida a l'agricultura i on es concentra l'activitat humana, i a l'interior la muntanya, amb una altitud entre els 300 i 890 m, amb una constitució geològica on destaquen el sauló, les lloses calcàries de la Lloera i les llicorelles, tot voltat d'espessa vegetació dominada pel pi amb brolla i també l'alzina, el roure, l'àlber i l'auró. La fauna hi és representada pel senglar, el teixó, el gall carboner, el duc, l'esquirol i l'àguila. L'agresta geografia del terreny muntanyós, solcat per profundes fondalades cenyides per penya-segats i penyals acinglerats, constitueix un marc immillorable per a establir-hi els cataus on proliferen les selvatgines. Aquestes són les zones predilectes de l'excursionista.

Una estreta carretera asfaltada no fa gaires anys per sobre un antic camí millorat el 1899 ens portarà a l'ermita del Remei, important centre de devoció popular en tota la comarca, emplaçat en un bell paratge atalaiat en una raconada de penyals de roca saulonera formant una balconada natural per sobre la vall de la Glorieta. La tradició popular fa que l'origen devocionari tingui l'inici en una de les tantes Mares de Déu trobades en dades remotes, una talla destruïda el 1936 i copiada en l'imatge actual. Antigament hi havia una humil capelleta, possiblement romànica. El temple que podem contemplar avui dia fou construït entre els anys 1761 al 1772. Hom diu que fou inaugurat i beneït el 25 de novembre de 1779. La façana barroca és flanquejada per dues torres circulars, amb una notable portalada amb la imatge antiga de Sant Antoni. Hi ha una cova propera a l'ermita, on es diu que fou trobada la imatge de la Verge.

Ermita del Remei d'Alcover

Segons la creença popular els romeus, pelegrins o simples visitants que hi vagin per primera vegada, han de donar tres cops de testa en la concavitat on se suposa que hi havia la imatge divina. Diuen que treu el mal de cap, tant el que es pateixi en aquell moment, com en dates properes a sofrir-ne.

Fins a l'any 1899 era únicament accessible per un difícil camí que aleshores fou transformat en carretera de pis terrós. El 1961 la casa de l'ermità fou substituïda per casa de colònies. Hi ha serveis de bar i menjars. El 1971 fou eixamplada la plaça, quedant un ample aparcament i espai on poden girar els autocars. Hi ha festes senyalades el dia de la festivitat de la Mare de Déu del Remei i aplecs el dilluns de Pasqua i un diumenge a convenir del mes de juny.

Avui ha estat escollit com a lloc de sortida i retorn de la Marxa d'Orientació per Descripció en la seva XVI edició (XXXI Marxa Social).

Després de donar els preceptius cops de cap a la roca miraclera (els qui ho creguin oportú), els marxadors iniciaran la cursa per una pista planera en direcció a ponent. A la part dreta hi ha rocoses parets de sauló vermellós. Als tres minuts de caminar, veiem a la nostra dreta unes fustes clavades a terra i uns cables de transport que creiem que són utilitzats en una tala forestal. Més enllà, a l'esquerra, deixem una entrada barrada, amb una pica de premsa, que mena al mas Forès, molí paperer a jutjar per les múltiples finestretes que presenta. Més tard, de tornada, en farem altre esment. Per sobre, a la dreta, es drecen alterosos penyals.

El camí alternativament planeja, puja lleugerament i retomba a dreta i esquerra. Davant nostre, encara lluny, es presenta una serra acinglerada amb un gran trau al bell mig i un poblet diminut encimbellat a la part dreta. És Mont-ral. El camí-pista va davallant lleugerament. A l'esquerra hi ha una tanca de filferrada i es creuen alguns recs de conducció d'aigua.

Es fa cap al riu Glorieta, que creuarem a gual per sobre una rudimentària passera. Tenim ara el riu a la nostra dreta i a la part oposada algun camp d'avellaners. Al cap de poc veiem a la dreta un corriol que baixa al riu on hi ha un gran gorg i un petit saltant. A esquerra i dreta deixem camins barrats amb cadenes. Una d'elles barra el pas als vehicles. Passarem pel costat del pilar de la dreta.

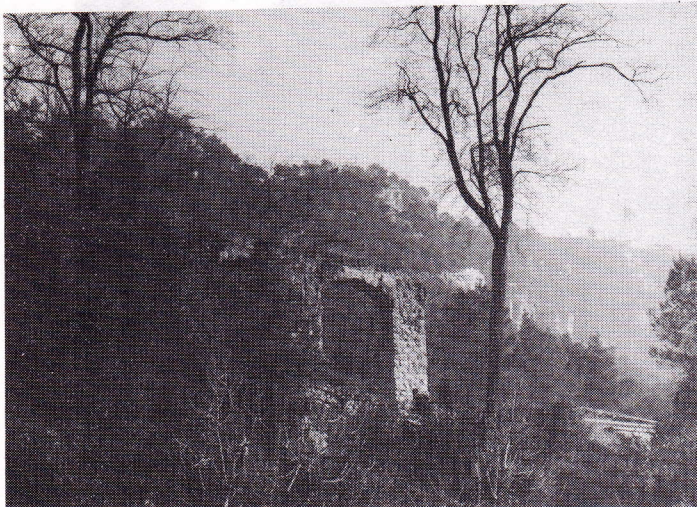
Segueixen alguns camps d'avellaners i l'entrada a un corral enrunat i una bassa en mal estat. Un camí lateral té l'arrencada al costat d'un roure centenari. Anem deixant altres camins laterals i ens sorprèn veure'n un a la dreta, que porta a una pista de tennis. N'agafem un que planeja i que diuen que va cap al Niu. A la part oposada de la riera, en un punt enlairat es veu un mas deshabitat. Passem una clariana on hi ha una fogaina central. Al cap de poc, una altra clariana amb bigues de fusta clavades a terra i cables de transport.

Tornem a creuar el riu a gual. Sobre nostre, a la dreta, es veu l'esbalandrat mas de Xarrumba. A l'esquerra, una antiga pedreria abandonada. Entrem en el terme de Mont-ral.

Fins ara hem seguit un camí senyalat amb pintura lila i groga. Deixem aquesta ruta marcada i ens enfilem en direcció a un esbaldregat molí. A pesar de l'aparença rònega porta el nom de "els Molins Nous", i a principis de segle foren agençats per a produir energia elèctrica mitjançant un salt d'aigua conduït per canonada des de prop de les fonts del riu de la Glorieta. No sabem quants anys durà l'invent, però, desmuntada la canonada, l'edifici perdé l'eficàcia productiva i s'anà deteriorant fins esdevenir les actuals despulles inhabitable.

Trau del cingle de Mont-ral

Aqüeducte dels Molins Nous

L'indret porta el nom de "el Niu de l'Aliga", encara que no hem trobat ningú que ens aclareixi quin és l'origen d'aquest topònim. Desitgem que per molts anys pugui conservar la puresa i netedat actuals.

Tornem als Molins Nous i, creuant per sota l'arcada de l'antic aqüeducte, iniciem ara la pujada per un antic camí de bast que voreja els pilars de pedra que sustentaven la canonada del molí i central elèctrica. Ependent és abrupte i pedregós. Es passa per entre dos d'aquests pilars de sustentació tot prosseguint l'ascensió. Més amunt tenim a la nostra esquerra un edifici ruïnós bastit amb carreus vermellencs, com si d'una torre defensiva es tractés. Possiblement correspongui als vestigis dels antics Molins de la Glorieta, ja que té les característiques del que se'n diu un "cacau", el

Aquí hi farem un descans en la caminada per a fer un mos i examinar els contorns que bé s'ho mereixen.

Un corriollet descendent ens portarà des dels Molins Nous fins al llit del riu Glorieta, just a un gorg cenyit d'altres parets on es despenja una bella cascada d'aigua clara, que acostuma a ser insolit actualment.

Cascada del Niu de l'Aliga

Ruïnes dels Molins Vells de la Glorieta

pou de caiguda de l'aigua motriu. Poc més enllà hi ha un gran bloc de roca travertínica. El camí ara descriu un seguit de revolts ascendents. Es veuen les boques d'algunes cavitats. Passem per sobre un rec i al cap de poc tenim la gran bassa d'aigua, ara seca, que alimentava la canonada.

Tenim ara l'opció de baixar per un senderó fins a les Fonts de la Glorieta, una altra raconada digna de visitar. L'aigua de la Glorieta, que ha cobert un trajecte amagat, retorna a l'exterior en aquest indret. Per les esclotxes de la roca acinglerada, hi sol vessar l'aigua abundosa, alimentant l'ample gorg situat al peu. Si bé es tracta del ressorgiment d'un corrent engolit més amunt, és considerat el veritable naixement del riu. La verdor que envolta el paratge el fa encara més abellidor.

Sortim de la clotada i seguim novament l'ascens endinsant-nos en el gran trau de la cinglera de Mont-ral que vèiem des de lluny. El poblet ha anat quedant a la nostra dreta. El camí de bast per on passem presenta sectors esgraonats i altres empedrats per a evitar que les aigües de pluja malmetessin el sender. Un balcó natural ens permet de contemplar a vista d'ocell el toll de les fonts de la Glorieta.

Es descriuen revolts ascendents que salven el fort pendent. En un recolze del camí hi ha l'abalmament conegut com la Cova del Soldat. Tenim ara un cocó amb aigua, a mà dreta, i profunds engorjats a l'esquerra, que corresponen a l'anomenat Toll del Drac, de recorregut laberíntic.

Hem arribat finalment al punt culminant de la pujada, enllaçant amb una descurada pista que baixa de Mont-ral. Passem la riera a gual, quasi sempre seca. Enfront se'ns obre el clot de l'Aixà biga, tancat al fons per la serra dels Motllats, on destaca la punta del Barrina. Enmig, les cases del llogaret dit el Bosquet i el mas del Cisterer. Més a prop el Mas de Moster. Tornem a passar el riu a gual, ara amb aigua que forma un bell bassal amb glaç transparent molts dies d'hivern.

Tenim ara a la
dreta el vell Mo-
lí del Moster.

Fem cap al Mas
del Moster, que
es compon de di-
verses dependèn-
cies. Hi sol ha-
ver un gos d'as-
pecte amenaçador
que llança grans
lladrucs. Cal man-
tenir-se fora
del radi d'acció
que li permet la
cadena. Tenim la
riera a prop, i
en la riba oposa-
da es veu el ben
conservat pou de
glaç del Moster.
Aquests utilitza

Pou de glaç del Moster (Mont-ral)

Mas del Moster

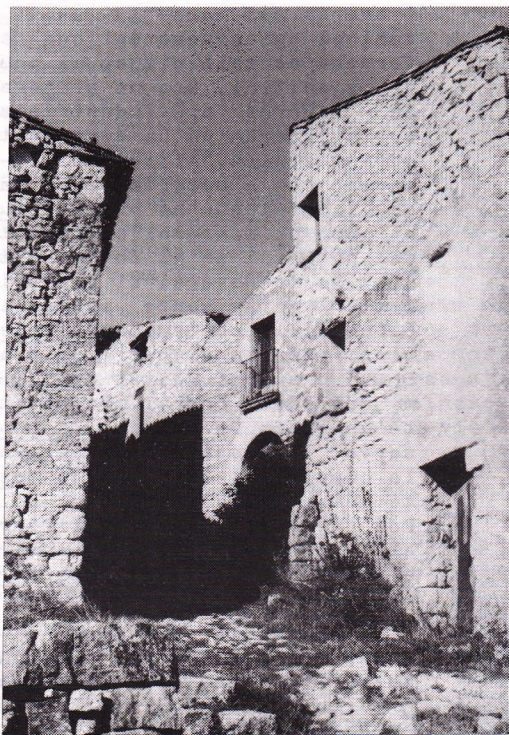
ven el glaç hivernal que es
formava al toll situat al peu
de l'edifici. Era un sistema
de neveres pre-industrials
que tingueren un ús continuat
durant segles. Altres utilit-
zaven com a matèria prima la
neu, com el que hi havia situ-
at prop de Mont-ral, a llevant
del poblet i en el fondal dit
Clot de la Nevera. El pou del
Moster està sense sostre i
és possible contemplar l'intè-
rior. Té un diàmetre de 4 a
5 m i una profunditat de 5,25
m des del brocal. La paret
té un gruix de 150 cm. Es con-
serva l'arcada que aguantava
la cúpula. El 1766, Josep Mos-
té autoritzava l'enderroc del
Pou de Gel per a utilitzar
els materials per a bastir
el molí que hem vist anterior-
ment.

El nom Moster sol pronunciar-se "Musté" i en aquesta forma és un cognom molt estès per tot Catalunya. L'edifici principal de la masia presenta un antic portal adovellat i parets de carreus.

Tenim ara una gran bassa i una font a la dreta. Segueixen uns camps d'avellaners. Tenim una cadena al davant i seguim la pista cap a l'esquerra. Passem pel costat d'una altra bassa i al cap de poc deixem uns camins i una rasa que baixen de l'ara proper caseriu del Bosquet. Les cingleres dels Motllats també són més a prop i ens sorprèn veure-hi els forats d'unes arcades naturals. Porten el nom de la Foradada i la Foradadeta.

Deixem altres basses i rases amb aigua rere nostre i fent un gir sobtat anem a parar a una carretera enquitranada. És la que discorre de Mont-ral a l'Aixàbiga. Prop d'aquest caseriu deixem l'asfalt i ens hi dirigim al dret.

Aquest poblet està situat a 770 m d'altitud i no compta amb cap habitant permanent. Les cases estan arranjades per utilitzar-les com a segona residència o per a guardar-hi atuells utilitzables en les èpoques en què els camps de l'entorn ho necessiten. Queda situat a redós de la Serra del Pou, en la confluència del riu Sec i el de la Font Fresca, ambdós originaris del de la Glorieta. És format per un sol carrer amb una dotzena de cases arreglades al seu llarg. Una casa medieval de tipus senyorial, situada al bell mig d'aquest carrer i on anys enrere hi havia una esglésiola, dona testimoni de l'origen d'aquest vil·laró. La veu popular creu que fou residència dels comtes de Prades. El topònim és d'origen aràbic i ens fa recordar que també ho és l'aixada, una eina molt utilitzada pels pagesos.

L'Aixàbiga (Mont-ral)

Anem a reposar uns breus instants a la font immediata al poblet. A l'altra part del riu Sec, hi veiem el corral del Roig. Amb l'esforç de la caminada l'aigua ens sembla, a més de fresca, notablement agradable. Un cop feta la parada continuarem la ruta. Primer seguim uns camins carreters, que deixarem al cap de poc per agafar un corriol que puja fort pel vessant occidental de la serra del Pou. Es veuen algunes antigues carboneres que delaten aquesta remota tasca d'obtenció de combustible que ocupà la gent de la contrada durant centúries.

Farem cap a una pista forestal ja en lloc més planer. Aquesta via segueix quasi la línia divisòria entre Mont-ral i Alcover i després amb l'Albiol.

En una girada de pista, veiem a prop un pou de poca fondària, on era recollida l'aigua de pluja per a abeurar els ramats.

L'Aixàbiga

És anomenat popularment Pou del Barrina i ha donat origen a la Serra del Pou. Ens trobem ara en l'indret d'aquesta serra anomenat Pla de l'Estelada. Poc més enllà del pou, entrem en una zona rocosa, quasi ran de cingle, on s'inicia un grau de forta davallada. Momentàniament ens deturem en un mirador natural posat en un punt enlairat del cingle. Hi ha una estela amb inscripció plantada pels excursionistes del Centre de Lectura de Reus. Des d'aquesta talaia, a més de 900 m d'altitud, contemplem en primer terme, i a vista d'ocell, un petit altiplà que queda cenyit per dues valls acinglerades, la de la Glorieta, per on hem pujat, i la de Micaño, per on baixarem. Aquesta altiplanura, que forma part del serrat de les Virtuts, topònim provinent d'un antic cenobi situat sobre un repeu roquer de la riba dreta de la Glorieta, avui dia completament enrunat, és difícil de localitzar a simple vista. El terreny es veu cultivat, amb algunes cases escampades, presidides pel Mas de Messeter. Prop hi destaca una gran bassa rectangular. Cap a llevant, la Serra Alta d'en Gomis o de la Lloera fa de muralla nord-oriental a la vall de la Glorieta; cap al Sud, destaca l'en castellat poblet de l'Albiol amb les runes del castell coronant el punxegut turó. Bona part del territori que veiem formava part del terme de Samuntà, annexat a Alcover el 1833. Les calitges solen impedir la contemplació de més panorama.

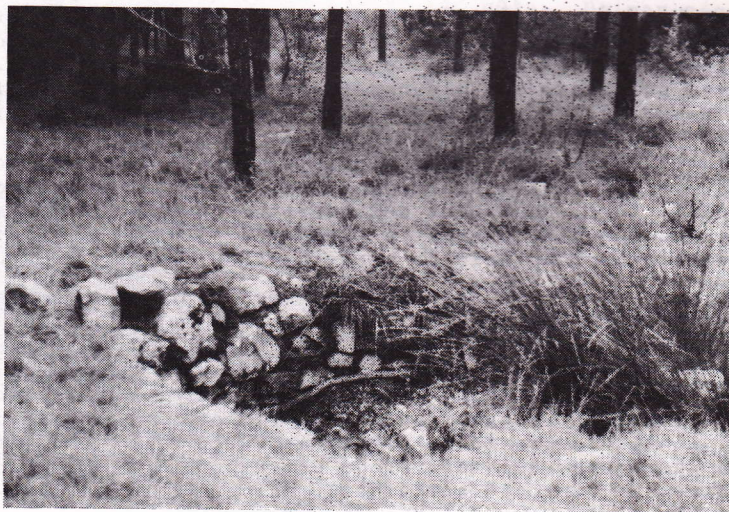
Ara ens espera un dels sectors més compromesos de la marxa; l'abrupte descens pel grau del Pou, de fort pendent i pis relliscós. Tot baixant passem a frec d'antigues carboneres. Mirant cap al Nord es veuen les pedreres de Mont-ràl. Fem cap a un sector planer on s'ha fet una tala. Les pistes i corriols estan força embrossats. Finalment seguim una pista planera que sembla dirigir-se vers l'Albiol, que tenim al davant. Prop d'una cruïlla, veiem una casa enrunada que tal vegada correspongui al Mas Vidal. Per sobre nostre, en direcció a l'Albiol, es veu una gran casa de nova planta; és la masia Nova del Mas de Cots.

Ara fem una forta girada per una pista lateral que davalla a l'entrada de la qual una inscripció indica que porta al "Mas de Cuchó". La pista és pedregosa i de fort desnivell que se salva tot fent ziga-zagues. Creuem zones de penyals accentuadament estratificats, que formen lloses que sobresurten en forma de viseres o taules.

A la nostra dreta es veu una balma que hom deu haver utilitzat com a aixopluc. El pendent va decreixent. A la nostra esquerra es veu una sorgència d'aigua que discorre per un reguerot. Hi ha senyals d'haver-s'hi revolcat els senglars. Fem cap a un camí transversal que ve del Mas Catxó, que seguirem en direcció oposada. Al cap de poc el deixem per davallar novament, ara per un improvisat corriol de fort pendent. Passem pel costat d'uns grans penyals on es veuen algunes cavitats de poca fondària. Una d'elles està complementada per les restes d'un mur que la convertia en habitatacle. Està encarada a migdia i possiblement l'habitarien llenya dors i carboners en èpoques de treball. També podria ser que fos utilitzada en temps més reculats. Unes excavacions rigoroses ho podrien aclarir.

Finalitzem la davallada al creuar el corrent de la Vall de Micanyo, o senzillament la Vall, riera que s'origina als peus de l'Albiol. Des del mirador de la Serra del Pou, hem baixat uns 350 m. A la riba oposada, hi tenim un corriol que segueix paral·lel a la riera. Uns tolls fangosos delaten les revolcades del senglars per tal d'eliminar paràsits.

Ens trobem en un paratge d'espessa vegetació on amb prou feines hi entren les clarors d'un migdia asolellat. En el curs de preparació de la marxa calgué netejar bona part d'aquest itinerari, obstruït per esbarzers i aritjol. En els darrers mesos de l'any hi ressaltava la vermellor dels fruits del boix grèvol i el galzerà i la verdor de les seves fulles junt amb les de les falgueres, l'heura, l'esparraguera i alguns exemplar de plantes criptògames que proliferen en aquest ambient humit i obscur.

Pou del Barrina - Serra del Pou (Mont-ral)

De tant en tant una clariana ens deixa veure la riera per on transcorre l'aigua salvant desnivells amb petites cascades i gorgs d'agradosa transparència. El marxador ha de salvar uns desnivells paral·lels per unes enutjoses graonades humides i per tant relliscoses. Un tronc de pi caigut sobre el camí obliga a ajupir l'esquena al caminant. Quasi immediatament tenim enfront un altre dels compromesos desnivells, aquest un poc fangós i afectat per una esllavisada que cal superar amb compte si no es vol anar a fer cap al llit de la Vall de Micanyo.

El corriol es suavitza i travessem per un estret limitat per grossos penyals. Poc més enllà la vall s'eixampla i entrem novament a la llum. El camí descriu giragonses i finalment desembocuem a la font de l'Irla on l'aigua raja per dos brocs. Hi ha una taula de pedra i pedrissos per a seure. Hi farem un merescut descans.

Enfront, en direcció Nord, hi ha un punxegut turó que hom ha batejat amb el nom faceciós del Tossut a causa d'una anecdòtica controvèrsia d'orientació ocorreguda quan es preparava la marxa entre quasi la totalitat de l'equip, contra l'opinió impersuadible d'un dels participants. Des de la font anirem ara per un camí-pista. A la poca estona es creua el corrent de la riera de Micanyo o de la Vall, i si es vol de la riera de l'Albiol.

Seguim ara per sobre la riba esquerra. Retrobem les plantacions d'avellaners, els fruiters típics d'aquests rodals. La vall segueix eixamplant-se, però continua limitada per alterosos penyal a ambdós costats; un d'ells, a la nostra dreta, sembla un vaixell de pedra ancorat en les altures.

Poc més enllà deixem una taula i uns seients de fusta a l'esquerra i girem cap a la dreta, per tal de salvar unes giragonses de la pista; després hi retornem, i quasi immediatament, per entre camps d'avellaners, anem fins al Mas o Corral del Pauet, arranjat actualment per a segona residència. Sortim novament a la pista i immediatament deixem una gran bassa a la dreta. La pista ha esdevingut més planera i transitable per a vehicles.

Ens apropem a l'aiguabarreig de les valls de Micanyo i de la Glorieta. Abans d'arribar-hi, ens trobem a frec del Mas de Mont-ravà, masia d'origen medieval. Conserva dues torres de carreus vermellencs, una en bon estat i l'altra ruïnosa, unides per l'arcada d'un pont o aqüeducte, ja que una d'elles fou transformada en dipòsit d'aigua.

La masia es compon de diversos edificis, amb dependències dels amos i dels masovers, amb portalades adovellades, teiera i façana actualment en procés de restauració. A l'interior es conserva una gran arcada gòtica. Adjunts hi ha un ben cuidat jardí i una capella de caire modern dedicada al Cor de Maria. Documents antics demostren que, a mitjan segle XII, era propietat d'en Pere Voltor i per tant es denominava Mas Voltor. Quan en els segles XVI i XVII, bona part de Catalunya estava dividida en bandositats, en la part Nord Nyerros i Cadells, en el camp tarragoní hi havia els equivalents de Voltors i Morells, que segons un relat al·lucinant "l'una i l'altra part anaven cada dia matant-se uns i altres i que ningú no gosava anar per la vila, i que cada vegada més augmentava la rebel·lió". El 1632 la pubilla del Mas Voltor casà amb un fill dels Mont-ravà i aquest imposà el seu nom a la família i casal.

Deixant aquesta masia, al cap de poc travessarem el llit de la Glorieta per sobre unes passereres si baixa molta aigua. En aquest any de sequera moltes vegades no ha calgut.

Torres de Mont-ravà (Alcover)

Als pocs minuts tenim un dels molins de Terrés enfront nostre i passem per sota l'aqüeducte que hi porta l'aigua. Per sobre es veuen altres edificacions. En realitat els molins de Terrés eren tres edificis esgraonats que captaven l'aigua de l'un a l'altre. El més enlairat és el que hem vist a la sortida del Remei.

Deixem la pista i agafem un camí pujador, que fent giragonses i passant pel costat d'un rec, ens portarà fins a l'enlairada pista que hem recorregut el matí, ara en sentit contrari. Poc després farem cap a la placeta-mirador del Remei on finalitza la cursa.

Joan Virella i Bloda

Portada: Josep Mª Also

BIBLIOGRAFIA

- Josep Iglésies - Joaquim Santasusagna, Les muntanyes de Prades, el Montsant i Serra la Llena, Barcelona, 1960.
- Cosme Vidal (Josep Aladern), "Alcover. Monografia històrica", Alcover 1897.
- Joaquim de Camps i Arboix, Les cases pairals, pàg. 179 (Mas de Monravà), Barcelona, 1965.
- Josep Mª Gavin, Inventari d'esglésies, vol. 6 (Alt Camp), Barcelona, 1980.
- Rafael Dalmau ed. Els Castells Catalans, vol. III (Mont-ral, Alcover, Monravà), Barcelona, 1971.
- Salvador Rovira, Pere - Anguera, Daniel Ventura, "Gran Geografia Comarcal de Catalunya", vol. 7, pàgs. 326-332 (Alcover), pàgs. 353-356 (Mont-ral), Barcelona, 1982.
- Josep Mª Madurell, "El paper a les terres catalanes. Contribució a la seva història", pàg. 445 i seg. Barcelona, 1972
- Ramon Amigó, "Neveres pre-industrials (pous de neu) al Camp de Tarragona", pàg. 112 i seg. Reus, 1987.
- Ignasia Planas, Les muntanyes de Prades, Institut d'Estudis Vallencs, Valls, 1988.
- Antoni Mª Casas, De l'Alt Camp al Priorat, pàgs. 61-69 (La vall de la Glorieta), Montserrat, 1981.
- M. Claverol i Rodrigo, "Mas de Monravà" en la sèrie "Cases pairals" 16, del Correo Catalán del 3 d'agost de 1975.

CARTOGRAFIA

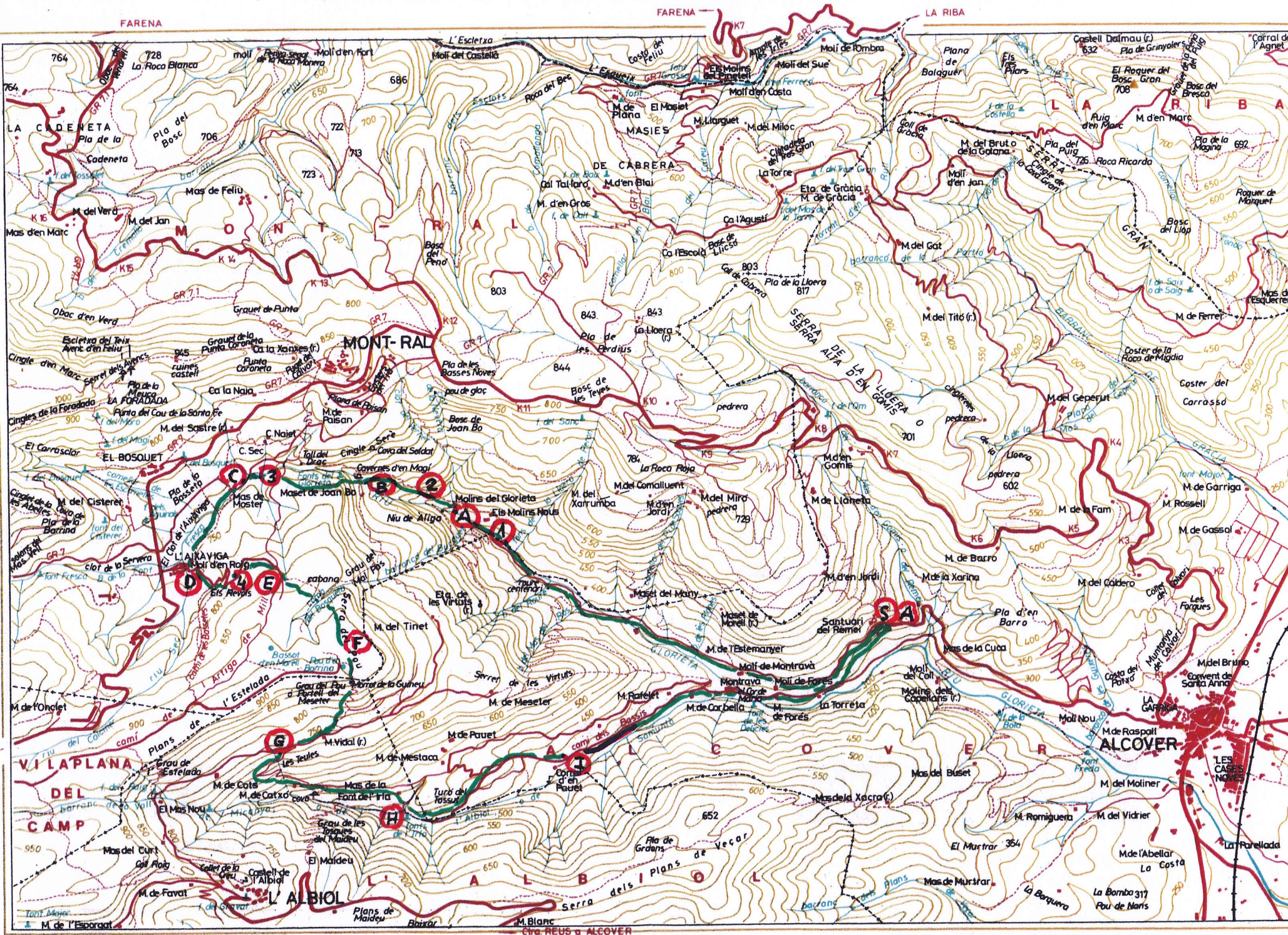
- "Muntanyes de Prades", mapa de la XXI Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya, 9-10 de juny de 1957. C.E.Pirenaic.
E : 1:35000.
- "Muntanyes de Prades", mapa de la XXXI Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya, 7 de maig de 1967. C.N.Reus-Ploms (Sec.Excursionista). E. 1:25000
- "Serra de Prades", mapa de la 48^a Marxa Excursionista de Regularitat de Catalunya, 27 de maig de 1984. Sec.Exc. del C.F.Reddis de Reus, E. 1:25000.
- "Valls", full 34-17 (446) del Servei Geogràfic de l'Exèrcit. Madrid, 1982. E. 1:50000.

**El millor
esport és
el teu.
Practica'l!**

OSUNA

Caixa Penedès

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

XVI MARXA INTERSOCIAL D'ORIENTACIÓ PER DESCRIPCIÓ

12 de març de 1989

El Remei-Niu de l'Aliga-Fonts de la Glorieta-l'Aixàviga-Vall del Micanyo.

Etapes	metres	minuts	neutral.	punts
De la sortida al control A	3.995	49	0	49
Del control A al control B	998	23	30	53
Del control B al control C	1.257	22	15	37
Del control C al control D	1.309	16	0	16
Del control D al control E	1.064	20	10	30
Del control E al control F	1.070	14	0	
Del control F al control G	2.121	31	10	
Del control G al control H	1.788	31	0	
Del control H al control I	1.703	21	10	
Del control I a l'arribada	2.938	36	0	
Totals	18.243	4 h. 23 minuts		

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

pas teòric del primer equip			Aleover-Mont-ral 12-3-89
Sortida	el Remei	Joa.Sagarra	8,00
P-1	Molins Nous	Lluís F.	8,47
A-Niu Aliga - emmarcar		S.Buti-C.Barceló	8,49
P-2	Pujada Molins Valls		9,32
B	prop corri.fons Glor. R.Osasa-	Sancho	9,42
B-3	prop Moli del Muster		10,10
C	Mas d'en Muster	S.Artiga-	10,19
D	1'Aixèvig	M.Hieto-M.Aragonés	10,35
P-4	pujada serra del Pou	Jordi F.	11,00
E	clariana pi-serra del Marina F.-	Wlans	11,05
F	Pou cingle serra del Pou	Ramon L.-	11,19
G	orulla Mas Catxó	Manel V.-Marcel.lina S.	12,00
H	Fonts de l'Iria	J.Torres-Paquita-Jaume G.	12,31
I	Corral del Pauet	Victoria C.-Lidia F.-Isabel	1,02
Arribada	Sagarra-Buti-Carne-Lluís	(el Remei)	1,38
Equip distribució: Pitu-Blanca-Teresa A.-			Albet
Tenement marca: / Jani F.			

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

XVI Marxa d'Orientació per Descripció

XXXI MARXA SOCIAL

DADES TEHNQUES I ANECDOTARI

Dades tècniques

En un dia primaveral i fins i tot calorós, se celebrà una nova edició de la nostra Marxa queenguany escollí com a escenari unes belles contrades de l'Alt Camp tarragoní, als estreps orientals de la Serra de Prades. Si bé l'inici de la prova transcorria pels fressats camins i corriols de la molt visitada vall de la Glorieta, el retorn es feia per una altra vall, la de Micanyo, que es quasi desconeguda. Afirmaríem i tot que escassos excursionistes d'aquelles contrades l'han trepitjada.

Així doncs, el passat 12 de març, i davant l'alcoverí Santuari del Remei, s'iniciava aquesta marxa que seguia cap al Molí Alt de Forès, Vall de la Glorieta, els Molins Nous (esmorzar i visita al Niu de l'Aliga), Molins Vells, Fonts de la Glorieta, bretxa del Toll del Drac, Molí de Moster, Mas de Moster, l'Aixàviga, Serra del Pou, Pou del Barrina, Pla de l'Estelada, Grau del Pou, ruïnes del mas Vidal, les Teules, Vall de Micanyo, Bosc de les Tosques, Font de l'Irla, Corral del Pauet, Mas de Mont-ravà, Molí del Terrès i Santuari del Remei, on finia la cursa.

El Control de Sortida era constituït per Toni Sagarra, Virtut Castro i Jani Ferrer, i situat, com hem dit, al Remei d'Alcover.

Control de Pas 1, situat als Molins Nous. Control: Eliseu Oltra.

Control A (neutralització) situat en la gran esplanada entre els Molins Nous i el Niu de l'Aliga. Controls: Salvador Butí, Carme Barceló i Elisenda Buti. Longitud: 3.995 m. Horari: 49 min. Mitjana: 4,982 km/h.

Control de Pas 2, situat al camí dels Molins Vells. Control: Lluís Forgas.

Control B (regularitat) situat prop del trencall baixador a les Fonts de la Glorieta. Controls: Ramon Casas i Josep Ma. Sánchez. Longitud: 998 m. Horari: 23 min. Mitjana: 2,603 km/h.

Control de Pas 3, situat prop del Molí de Moster. Controls: Teresa Alba i Paquita Albet.

Control C (regularitat) situat al Mas de Moster. Controls: Salvador Artigas i C. Elias. Longitud: 1.257 m. Horari: 22 min. Mitjana: 3,428 km/h.

Control D (neutralització) situat al poblet de l'Aixàviga. Controls: Andreu Usieto, Maria Aragonès i Gemma Capdet. Longitud: 1.309 m. Horari: 16 min. Mitjana: 4,908 km/h.

Control de Pas 4, situat al coster de la Serra del Pou. Controls: Jordi Forgas i Josep Elias (jr).

Control E (regularitat) situat en una clariana de la Serra del Pou. Controls: Marina Massó, Josep Elias i Roser Grifell. Longitud: 1.064 m. Horari: 20 min. Mitjana: 3,192 km/h.

Control F (neutralització) situat en el punt culminant de la Serra del Pou. Controls: Ramon López i Ramon Llenas. Longitud: 1.070 m. Horari: 14 min. Mitjana: 4,586 km/h.

Control G (regularitat) situat en una cruïlla de pistes de les Teules. Controls: Marcellina Simon i Manel Vidal. Longitud: 2121 m. Horari: 31 min. Mitjana: 4,105 km/h.

Control H (neutralització) situat a la Font de l'Irla. Controls: Paquita Sánchez, Josep Torres i Jaume Carbonell i Joan Virella. Longitud: 1.788 m. Horari: 31 min. Mitjana: 3,460 km/h.

Control I (regularitat) situat en el Corral del Pauet. Controls: Victòria Carbonell, Lúdia Farràs i Isabel Herreros. Longitud: 1703 m. Horari: 21 min. Mitjana: 4,866 km/h.

Control d'Arribada, situat al Santuari del Remei. Controls: Salvador Butí, Carme Barceló, Pitu Blanes, Virtut Castro i Anna Carbonell. Longitud: 2.938 m. Horari: 36 min. Mitjana: 4,897 km/h.

A.E. TALAIA

XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989

Equip de distribució i coordinació de controls: Blanca Forgas, Pitu Blanes i Tina Noya. Tanca-ment de Cursa: Jani Ferrer.

Taula de classificació provisional: Toni Sagarra i Lluís Forgas.

El recorregut total de la Marxa era de 18.243 m i l'horari efectiu de 4 h 23 min; sumant-hi les neutralitzacions feien un total de 5 h 48 min.

Iniciaren la sortida 70 equips, quedant-ne classificats 68.

Anecdotal

L'elecció de l'escenari de la cursa d'enguany ha suposat una mena de trencament amb els de les marxes anteriors, centrades quasi sempre al Garraf, Penedès i l'A-nòia. Els marxadors, en general, en restaren satisfets. El tram més enutjós se centrà en la davallada de la Serra del Pou fins a la Vall del Micanyo, tot aguantant l'asolellada.

En els darrers metres d'aquest descens l'equip de distribució de controls quedà sorprès per la presència d'una pista forestal oberta aquests darrers dies. S'ha gué de solventar la papereta fent pintades orientatives.

Tres equips de jovenalla passaren de llarg aquest corriol descendent, a pesar d'estar marcat de forma ben visible. Anaren a parar al Turó del Tossut, des d'on s'adonaren que hi havia gent a la Font de l'Irla i hi baixaren per un corriol erosionat per les motes. Aquests vehicles també es presentaren a la dita Font, ja que un club excursionista de Reus està preparant una cursa per aquells rodals. També hi feren cap dos Suzukis primer i dos turismes després, enganyats per un confusori rètol situat a l'entrada del camí, indicant que aquest porta a l'Albiol. Els tot-terreny hi feren cap per una ruta tortuosa que coincidia a estones amb la dels marxadors. La gent dels turismes es limità a visitar el bosc de les Tosques i tornar enrera.

Alguns del cronòmetres sofriren alteració involuntària en el trajecte de distribució. Feina hi hagué en regularitzar-los. Per aquesta raó i estimades les reclacions fetes per molts equips, la comissió organitzadora de la Marxa ha decidit deixar sense efecte la lectura horària del Control E a l'hora d'establir la classificació definitiva.

Es posaren cordes d'ajuda al Grau de la Serra del Pou i en un sector esllavissat del Bosc de les Tosques. Alguns marxadors batejaren aquest ombrívol indret amb el qualificatiu de la Jungla de Birmània. Al Corral del Pauet hi havia un rasot obert al bell mig del camí, que no constava a la descripció.

L'arribada dels primers equips al Remei coincidí amb la celebració d'un aplec on participaven els castellers locals i es feia consumició de calçots. De primer antuvi hom pensà que els alcove-rins s'havien passat oferint als participants de la Marxa un exor-bitant homenatge...

Igualment que en les edicions anteriors, els marxadors portaven un mapa a quatre tintes elaborat pulcrament per en Toni Sagarra, amb importants esmenes respecte a d'altres mapes preexistents i amb molta toponímia incorporada. Al final, els era entregat el corresponent opuscle amb una excel·lent coberta dibuixada per Josep M. Also; el text, muntatge i fotografies anaven a càrrec de Joan Virella, Blanca Forgas i Vicenç Carbonell, respectivament.

CLASSIFICACIÓ PROVISIONAL INTERSOCIAL

Clas.	Dorsal	Equip	Entitat	Punts
1	74	Lluïsa Blanch - Francesc Blanch	Blaus	10
2	8	Isabel Hernández - R. Hervàs	U.E.C.	11
3	45	J. Montoliu - Josep Castañé	Blaus	12
4	33	Fina Planas - Florenci Vila	U.E.C.	14
5	7	Lluís Vilanova - R. Compte	Blaus	14
6	1	J. Campmajor - Anna Campillo	Molins R.	14
7	20	Montse Lleonart - Santi Lleonart	U.E.C.	14
8	58	Ma.Pilar Nieves - M. Aparicio	U.E.C.	15
9	47	Montse Ribas - M. Cuatrecases	C.N.Igual.	15
10	12	Teresa Montfort - A. Gómez	Molins R.	16
11	53	Artemi Jaumà - Elsa Jarque	U.E.C.	20
12	59	Roser Aroca - Núria Gómez	Molins R.	21
13	28	Carles Casals - R. Doménech	C.E.Penedès	26
14	78	Pere Casals - Joana Zamora	C.E.Penedès	36
15	41	Pere Casals - X. Doménech	C.E.Penedès	41
16	44	Joan Doménech - Isabel Trejo	C.E.Penedès	43

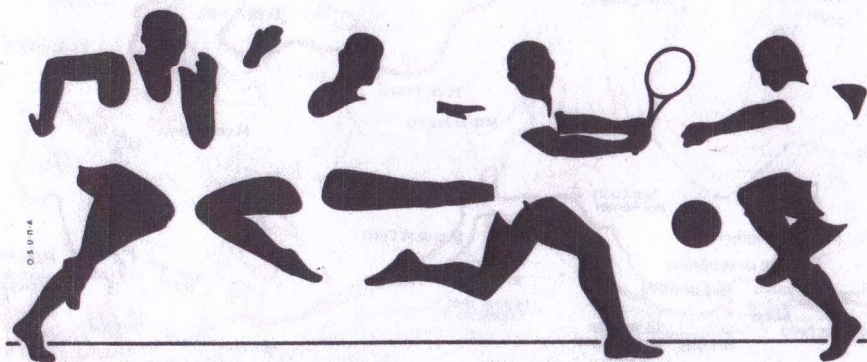
ENTITATS

1	ELS BLAUS	36
2	U.E.C.	39
3	MOLINS DE REI	51
4	C.E.PENEDÈS	103
NO CLASSIF. C.N.IGUALADA		

A.E. TALAIA
XXXI Marxa Social d' Orientació i Regularitat per Descripció
XVI Marxa Intersocial 12 de Març de 1989
CLASSIFICACIÓ PROVIS. XXXI MARXA SOCIAL

Clas.	Doral	Equip	Entitat	Punts
1	72	Martí Artús - Marcellí Ferrer	Talaia	5
2	15	Assumpta Baig - Pere Corominas	id.	5
3	68	Pau Artús - Vicenç Ferrer	id.	9
4	19	Pili Meléndez - Josep Elias	id.	9
5	30	Carol.Roig - Miquel Bernadó	id.	10
6	5	Núria Martí - Maria Planas	id.	12
7	25	Susana Plana- Sergi Callau	Unió	12
8	34	Maite Grifell - Joan Masip	Unió	13
9	40	Antoni Martí - Jordi Martí	Talaia	13
10	39	Pere Fernández - Agustí Poch	id.	13
11	71	Lurdes Pascual - E. Montané	id.	13
12	6	Sergi Florenciano - J. Montoliu	id.	14
13	27	Vicki Florenciano - Montse Sendra	id.	14
14	46	Manel Montoliu - Manel Montoliu	id.	14
15	38	Montse Ferret - Cisco Montané	id.	14
16	42	F.Jasanada - Miquel A.Ibáñez	id.	14
17	31	Joan Martí - Oscar Garcia	id.	14
18	4	Fina Roig - Jaume Guimerà	id.	15
19	3	Jaume Ballús - Manel Ballús	id.	16
20	61	Dolors Farreres - Montse Pascual	id.	16
21	11	Teresa Sabrià - J.R. Sabrià	id.	16
22	18	Carme Silvestre - Jaume Planas	Unió	16
23	24	Rosa Ma. Farràs - Artur Montaner	Talaia	17
24	23	J.M. Casas - Rafel Jorba	id.	17
25	29	Ramon Falcó - Roser Góez	id.	17
26	63	Mila Arcarons - Maetí Terés	id.	17
27	69	Joan Sivill - Antoni Penna	id.	19
28	75	Francesc Escribano - N. Valls	Acord	21
29	60	Agustí Ferrer - Margarida P.	Talaia	21
30	48	Macià Llambrich - Marc Blasco	id.	21
31	66	Teresa Pujol - Roger Baig	id.	22
32	73	F.X.Serra - Ramon Fuentes	Acord	22
33	22	Marta Soler - Carol. Junyent	id.	23
34	65	Conxita Socias - Maite Castelló	Acord	23
35	49	Xavier Montaner - Daniel Fabré	Talaia	23
36	14	Lali Poch - Bernat Salvador	id.	24
37	79	Bienve Moya - Amadeu Torner	Unió	26
38	51	Vicenta Peral - Mari Sánchez	Talaia	28
39	55	Lluís Tembleque - J.M.Tembleque	id.	28
40	64	Mireia González - Laia Rubio	id.	28
41	52	Ignasi Florenciano - S.Florenciano	id.	30
42	17	Jordi Pujol - Isaura Giménez	id.	30
43	36	Roger Archilla - Savier Bayarri	id.	30
44	43	Andreu Ferrer - Montse Martí	id.	30
45	57	Joan Fuster - Pilar Fuster	id.	31
46	37	Joan Nicolàs - Anna Trillas	id.	35
47	2	F.X. Lozada - Fina López	id.	37
48	13	Anna Sánchez - Petri Pérez	id.	39
49	76	Joan Sanz - Antoni Màrquez	Acord	40
50	9	J. Juncosa - X.Esteve -J.Martin	Talaia	54
51	26	Jaume Planas - X. Sepúlveda	id.	55
52	21	Marta.Pujol - Aida Moral	id.	72
		Ramon Martí (No classificat)	id.	17
		Anise Dialle - Cristina Garcia (Retirat)		

**El millor
esport és
el teu.
Practica'l!**

Caixa Penedès

XVI Marxa d'Orientació per Descripció

XXXI MARXA SOCIAL

Comarca

Alt Camp

Santuari del Remei - Fonts del Glorieta

L'Aixàviga - Serra del Pou

La Vall de Micanyo - Montravà - El Remei

12 DE MARÇ DE 1989

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA TALAJA

VILANOVA I LA GELTRÚ